יד א מיי׳ פ״ז מהלכות יבוס וחלילה הלכה טו טוש״ע אה"ע סימן קעה סעיף יא: 11 ב מיי' פי"ב מהל' גרושי מד ג מיי׳ פ״י מהלכות מקי ממון הלכה ב סמג עשין

סו: יז ד מיי׳ פ״ו מהל׳ איסורי מזבח הל׳ ט: יח ה מיי׳ פ״א מהל׳ תמידין הל' ב סמג עשיו הל: ים ו ז מיי פייג מהלי חפלה ים ו ז מיי פייג מהלי חפלה [הלי א] סמג עשין יט טושיע אויח סקי פייט סעיף א: ב ח מיי שם הליה דר מעג ש טוש"ע או"ח סי׳ רלג ס"א: בא ט מיי שם הלכה ז סמג

עשין כע טור שו"ע או"מ סימן רסו סעיף ב: בב י מיי פ"ה מהלי מפלה הלכה ו סמג עשין יט טוש"ע או"ח סי׳ קב סעיף ד

רבינו ניסים

העיד ר' יהודה בן בכא על חמשה דברים. הא דתני על התרנגול שנסקל בירושלים [על] שהרג את הנפש כבר מפורש בתלמוד ארץ ישראל . במסכת עירוביז בפרק המוצא במטכת עירובין בפוץ המוצא תפילין (הלכה א) והכי גרסינן ראו (נ"א ראה) מוחו של תינוק רופף והלך וניקרו וזה הדבר ידוע הוא כי התינוקות מוחיהן פתוחין ונראה להן רפרוף מתחת העור שעל המוח ניקר מתחת מקום עד שנקבו הרגו לתינוק וזה התרנגול ראוי להורגו מן הכתוב כי אין . הפרש לשורו לתרנגלו וכל בעלי חיים שברשותו אכולהי אמר רחמנא סקל יסקל השור: אמר רחמנא סקל יסקל השור: הואיל ותנן (בבתריתא) [בבחירתא] כוותיה ומאי היא מס׳ עדיות פ״ו מ״א שזו המשנה שנויה בה העיד ר' יודה בז בבא:

רבינו חננאל (המשך)

הילכתא לא כר"י ולא כרבנן, דעבד כרבי יהודה וצלי ועבו כו בי יוודה דצלי של ערבית מי״א שעות חסר רביע ולמעלה יצא, ודעבד כרבנן ולא מצלי עד הערב של ערבית עבד ויצא. וראינו רבותינו [הגאונים] שפירשו כך, הא [הגאונים] שפיו שו כן, הא דצלי רב של שבת בערב שבת, והא דאמר רב יהודה אמר שמואל מתפלל אדם של שבת בערב שבת ואומר קדושה על הכוס, פי׳ באותה שעה מוצאי שבת בשבת (ואומר הבדלה על הכוס, וכן ר׳ יאשיה היה מתפלל של מוצאי יאשיה היה מתפלל של מוצאי שבת בשבת], אילו כולם היו מתפללין בכל יום תפלת ערבית מבעוד יום כר׳ יהודה ולא הזכירו של שבת ושל מוצ"ש, אלא שאפילו מיום קודש ליום חול ומיום חול ליות כודייי ברביני קודש ליום חול ומיום חול ליום קודש מתפללין ומקדשין ומבדילין, וכ"ש מיום חול ליום חול מתפללין. ותפילה בלבד היו מתפלליז בעוד יום. . אבל קרית שמע לא היו קורין אבל קויתו שמע לא היו קורין אלא אחר צאת הכוכבים. ואנן לא סבירא לן, דהא בהדיא מפרשי דבעידנא דהוו מצלי הוו מקדשי בערבי שבתות ימבדילין בשבת, ומי מקדשי ומבדילין ולא קרו קרית שמע. ותו דהכי אשכחן בירושלמי תני הקורא קודם לכן לא יצא ידי חובתו, א״כ למה קורין אותה בבית הכנסת, אמר ר׳ של תורה. לפיכך אינו דבר רחוק לומר שקורין קריאת שמע ומתפלליז בבית הכנסת ---מבעוד יום. ומיהו צריך לקרות

תא שמע ושל מוספין כל היום ורבי יהודה אומר עד שבע שעות ותניא היו לפניו ובו'. ולא גרסי׳ אימא סיפא ושל וכו׳ שאינו במשנה שדברי רבי יהודה שאמר עד שבע שעות אינו במשנה ויש ספרים שהגיהו אותו במשנה ומיהו בכל הספרים הישנים אינו. וא"ת

ורבי למה לא הזכיר אותו במשנה וי"ל משום דלא ס"ל כוותיה בהא דאמר עד שבע שעות אבל בהא דקאמר עד ארבע שעות ס"ל כוותיה משום דתנן בבחירתה כוותיה ובההיא דפלג המנחה נמי משום דאמרינן לקמן דעבד כמר עבד ודעבד כמר עבד דהכי פירושה דעבד כר' יהודה (עבד) דאמר מפלג המנחה ליליא הוא עבד ומשום הכי מנחה לא אבל אין לפרש הכל בתפלת המנחה ועבד כרבי יהודה שהתפלל מנחה קודם פלג דפשיטא דרבנן מודו

בשיעורו דרבי יהודה: דרב צלי של שבת בע"ש. תימה דהא אמרינן בפרק במה מדליקין (ד' כג:) ובלבד שלא יקדים יאחר. ויש לומר דהתם ์ ธริยา בשאינו מקבל עליו שבת מיד אבל הכא מיירי שמקבל עליו שבת מיד הלכך לא הויא הקדמה וטעמא משום דס"ל כרבי יהודה וכן הנך דלקמן שהתפללו של מ"ש בשבת היינו משום דסבירא להו כרבי יהודה לענין תפלח הערב שהיא שעה ורביע קודם הלילה אעפ"כ [אין] אסור לעשות מלאכה (א) ח) במ"ש מיד לאחר פלג המנחה וכן לענין תוספת≈ שבת ש) (וט׳ באב) וי״ה דקי״ל שהוא מן התורה יאם כן לא לריך שיעור גדול כל כך: תפלות אחת של מוסף ואחת של מנחה מתפלל של מנחה ואחר כך של מוסף שזו תדירה וזו אינה תדירה רבי יהודה אומר מתפלל של מוסף ואחר כך של מנחה שזו עוברת וזו אינה עוברת אי אמרת בשלמא עד ועד בכלל היינו דמשכחת להו שתי תפלות בהדי הדדי אלא אי אמרת עד ולא עד בכלל היכי משכחת להו שתי תפלות בהדי הַדדי כיון ראתיא לה של מנחה אולא לה של מוספין אלא מאי עד ועד בכלל קשיא רישא מאי איכא בין רבי יהודה לרבנן מי סברת דהאי פלג מנחה פלג אחרונה קאמר פלג ראשונה קאמר והכי קאמר אימת נפיק פלג ראשונה ועייל פלג אמר רביע אמר אשות חמר רביע אמר רב נחמן אף אנן נמי תנינא ירבי יהודה בן בבא העיד חמשה דברים משמאנין את הקטנה ושמשיאין יאת האשה על פי עד « אחד ועל יתרנגול שנסקל בירושלים על שהרג את הנפש ועל ייין בן ארבעים יום שנתנסך על גבי המובח יסועל התמיד של שחר שקרב בארבע שעות ש"מ יעד ועד בכלל ש"מ אמר רב כהנא יהלכה כרבי יהודה הואיל סותנן בבחירתא כוותיה: ועל

היינו רבגן אלא מאי שעד ולא עד בכלל

אימא סיפא ושל מוספין כל היום ר' יהודה

אומר עד שבע שעות ותניא יהיו לפניו שתי

תמיד של שחר שקרב בארבע שעות: מאן תנא להא ידתנן יוחם השמש ונמם בארבע שעות אתה אומר בארבע שעות או אינו אלא בשש שעות כשהוא אומר בכחום היום הרי שש שעות אמור הא מה אני מקיים וחם השמש ונמם בארבע שעות מני לא רבי יהודה ולא רבנן אי רבי יהודה עד ארבע שעות נמי צפרא הוא אי רבנן עד חצות נמי צפרא הוא אי בעית אימא רבנן אמר הענן אי בעית אימא רבנן אמר קרא בבקר בבקר חלקהו לשני בקרים ואי בעית אימא רבי יהודה האי בקר יתירא להקדים לו שעה אחת דכולא עלמא מיהא וחם השמש ונמם בארבע שעות מאי משמע אמר רבי אחא בר יעקב אמר קרא וחם השמש ונמם איזו היא שעה שהשמש חם והצל צונן הוי אומר בארבע שעות: תפלת המנחה עד הערב וכו': אמר ליה רב חסדא לרב יצחק התם אמר רב כהנא הלכה כרבי יהודה הואיל ותנן בבחירתא כוותיה הכא מאי אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי אמר רב חסרא נחזי אנן מדרב מצלי של שבת בערב שבת מבעוד יום ש"מ הלכה כרבי יהודה אדרבה מדרב הונא ורבגן לא הוו מצלו עד אורתא שמע מינה אין הלכה כרבי יהודה השתא דלא אתמר הלכתא לא כמר ולא כמר ידעבד כמר עבד ודעבד כמר עבד רב איקלע לבי גניבא וצלי של שבת בערב שבת והוה מצלי רבי ירמיה בר אבא פלאחוריה דרב וסיים רב ולא פסקיה לצלותיה דרבי ירמיה שמע מינה תלת שמע מינה "מתפלל אדם של שבת בערב שבת ושמע מינה מתפלל תלמיד אחורי רבו ושמע מינה אסור לעבור כנגד המתפללין מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי דאמר רבי יהושע בן לוי אסור לעבור כנגד המתפללין איני והא רבי אמי ורבי אסי חלפי רבי אמי ורבי אסי חוץ לארבע אמות הוא דחלפי ורבי ירמיה היכי עביד הכי והא אמר רב יהודה אמר רב לעולם אל יתפלל אדם 28

עדיות: כשהוא אומר כחום היום הרי שש שעות אמור. כלומר מצינו במקום אחר ששינה הכתוב בלשונו ואמר והוא יושב פתח האוהל כחום היום ולא אמר כחום השמש אלא היום משמע כל המקומות חמין בין חמה בין צל הוא מדבר בשעה ששית: הא מה אני מקיים וחם השמש. דמשמע השמש חם והצל צוגן: בארבע שעום. דאילו קודם ארבע שעות אף השמש צוגן: מני. הא דמשמע דארבע לאו בקר הוא דהא כמיב וילקטו אותו בבקר בבקר וחם השמש ונמס הנותר ומדמוקי ונמס בארבע שעות מכלל דלאו זמן לקיטה כחו פקר האת יה מה ביר יפקסי חותו פפקר פפקר ומם השתם המת לו למות יחוד בכלל וגבי תמיד כחיב" תעשה בבקר: לשני בקרים. הוא ולאו בקר מיקרי: ארבע שעות נמי לפרא הוא. דהא אמרת עד ועד בכלל וגבי תמיד כחיב" תעשה בבקר: לשני בקרים. שלא היו לוקטים אלא בשלש שעות ראשונות שהוא בקר ראשון: החם אמר רב כהנא. גבי תפלת השחר: של שבח בערב שבח. שקבל עליו שבת מבעוד יום: שמע מינה. כרבי יהודה ס"ל דאמר מפלג המנחה אזיל ליה זמן תפלת המנחה ועייל ליה זמן חפלת ערבית: ולא פסקיה לללוסיה. כלומר לא הפסיק בין רבי ירמיה ולכותל לעבור לפניו ולישב במקומו אלא עמד על עמדו:

של שבת בערב שבת וכו׳. וכי היכי דרב צלי של שבת בערב שבת כך היו מתפללין גם בחול, ורבותא קמ״ל דאפילו מקדש לחול שהם בעוד שבת וכור שבת זכרי. זכי הכינ זרב צלי של שהם בעוד שבת כך היו מתפלקין גם בחול, ורבותא קמייק דאפיזו מקדם לחוד ומחול לקדש היו מקדימין להתפלל, וכן נדרג דל כל הדא אנא ממיך והמשנה נקרא הדיוט. ומעניות דעתם עושין נוחד משתי תורות, ומחמירין בגלות ומקילין בחמורות. וכרי יוחנן קיימא לן דאמר ק"ש ואח"כ תפלה, לא כרי יהושע בן לוי דאמר תפילות באמצע תקנום רוניא נותאי דרי יוחנן. והאי דפריש בתלמוד יורשלמי שקורין אותה ברש הכנסת לעמוד בתפלה מתוך דברי תורה, ההיא לפי אותן שמשערין לזמן צאת הכוכבים. ואנו על תלמוד מלה של במצר מער בין לק"ש בין לתפלה. השתא דלא איתמר הלכתא לא כמר ולא מכר ולא כמר ולא ביור ביות ביור למר שבד כמר עבד ודעבד כמר עבד. ועכשיו נהגו כל ישראל כרבנן להתפלל מנחה עד הערב, וכרי יוסי דאמר בירושלמי לא

ל) נשי מוסי חולין נה. דיים כל היינו רבנן. דקס"ד רבי יהודה פלג אחרון של מנחה אחרונה קאמר: שישורין, כ) לקמן דף כח, מחפלל של מנחה וכו'. רבנן לטעמייהו דאמרי תפלח המוספים כל מוסף של אנה דף מוסף אנה דף מוסף מוסף אנה דף מוסף אנה היום כמו של מנחה הלכך תדיר קודם ור' יהודה לטעמיה דאמר מוספין עד שבע שעות ותו לא והויא לה מצוה עוברת ושל מנחה

יש לה עוד שהות עד פלג המנחה:

שתי תפלות בהדי הדדי. חלי האחרון של שעה שביעית הוא זמן לשתיהן דהא אמר מנחה גדולה משש שעות ומחצה ולמעלה: היכי משכחת לה. הרי עבר זמן המוספים משעברה שעה ששית: פלג רחשונה. של מנחה אחרונה ועד בכלל ואף על גב דתנא יהב סימנא לפלג אחרונה דקתני איזו פלג מנחה מי"א שעות חסר רציע ה"ק כו': אף אנן נמי סנינא. לרבי יהודה עד ועד בכלל: שממחנין את הקטנה. קטנה שהשיאתה אמה לאחר מיתת אביה דמדאורייתא אין קדושיה כלום שהרי קטנה אינה בת דעת ואת אמה לא זכתה תורה להיות לה כח לקדשה אלא לאב שנאמר את בתי נתתי לאיש הזה (דברים כב) ומיהו רבנן תקינו לה קדושין להצריכה מיאון כדי שישאוה ולא תלא לזנות לפיכך אם מיאנה לאחר זמן ואמרה אי אפשי בו יונאת ומותרת לכל אדם ואינה לריכה הימנו גט. והעיד ר' יהודה בן בבא שפעמים שמלוה על בית דין ללמדה שתמאן בו כגון שני אחים נשואין שתי אחיות יתומות אחת גדולה וקדושיה קדושי תורה ואחת קטנה שאין קדושיה אלא מדרבנן ומת בעלה של גדולה בלא בנים ונפלה לפני אחיו ליבום ונמלאת זקוקה לו מן התורה וזיקה זו אוסרת את אשתו עליו משום אחות זקוקה שהיא כאחות אשתו וא״ר אליעזר במסכת יבמות (דף קט.) מלמדין קטנה זו שתמאן בבעלה ותעקור קדושיה למפרע ותעשה כל בעילותיה כאלו הן של זנות כדי להתיר את בעלה ליבם את אחותה דתנן נושאין על האנוסה ועל המפוחה (יבמות לף לו.) והעיד רבי יהודה בן בבא ביום שנשנית עדיות שהלכה כר"ח: ע"פ עד אחד. שאמר לה מת בעליך במדינת הים (יבמות דף קכב.): שנסקל חרנגול. שניקר קדקדו של תינוק במקום שהמוח רופף וניקב את מוחו וסקלוהו כמשפט שור שנגח את האדם דכתיב (שמות כא) השור יסקל וגמרינן בג"ש שור שור משבת לעשות כל בהמה חיה ועוף כשור (ב"ק ד' לד:): ועל יין בן ארבעים יום. שילא מכלל יין מגתו ובא לכלל יין גמור וקרינן ביה נסך שכר (במדבר כח): בחרבע שעות. ותו לה הלמה כרבי יהודה ס"ל וקאמר בארבע שעות אלמא לרבי יהודה עד ועד בכלל: הלכה כרבי יהודה. דמתני' דחין תמיד של שחר קרב לאחר ארבע שעות וה"ה לתפלה: בבחירתה. עדיות קרי בחירתא שהלכה כאותן ג עדיות פ"י משנה א נדה דף

ח, ד) [ע" חוס" מנחות סד: ד"ה

ועלן, ס" [קדושין נד: בכורות

נר.], ו) מכילתא דר"י פרשת

בשלת, ז) [במדבר כח],

מ) [בע"ש], ט [ווו"ט], י) [אפ״ה],

תורה אור השלם

 וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בָּבֹקֶר בַּבֹקֶר
 אַישׁ בְּפִי אָבְלוֹ וְחַם הַשְּׁמֵשׁ וְנְמָכֵי: שמות טז כא
 וַיַּרָא אַלְיוֹ יְיְ בְּאַלֹנֵי מִמְרֵא וְהוּא ישֵׁב פַתח הָאהֵל כִּחם בראשית יח א

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה דרב וכו' מלאכה במ"ש. נ"ב דאכתי יום הוא וכן לענין תוספת שבת אין לריך להוסיף קודם פלג המנחה:

גליון הש"ם

גמ' שממאנין את הקמנה. הקטנות כל"ל [וכמבואר בנדה ת.]: שם ועל תמיד של שחר. עי' ברש"י משלי לא ועי' מנחות עי פוט יתוסף מדועי ממותנ ד' סד ע"ב מוס' ד"ה ועל: שם לאחוריה דרב. מפלה של חול. כן הוא בבה"ג:

מוסף תוספות

א. בתוס׳ רי״ש כתב, ולענין תוספת שבת ויוה״כ וי״ט דקיי״ל שהיא מן התורה לא משמע שכ״כ צריך שעור גדול לתוספת.

מוסף רש"י הובא בסוף המסכח.

רבינו חננאל

ותנז בבחירתא וכו". בחירתא. מסכת עידיות נקראת בחירתא שכן הלכותיה מובחרות מקובצות מכל המשנה. פירוש ממאנין הקטנה, מלמדין אותה שתמאן. ואם יבא עד אחד יעיד במיתת איש ידוע. אווו יעיר במיווו איש ירוע, משיאין אשתו על פיו. ולא תאמר שאין מכל הבהמה נסקל כשיהרג אדם, אלא שור בלבד שפרט הכתוב השור יסקל, . אלא כל בהמה ואפילו עופות. אלא כל בהמהר האפילו עופות, שהרי תרנגול בירושלים הרג תינוק שנקר במוחו ונסקל אותו התרנגול. וכן העיד על התמיד של שחר שקרב בארבע שעות של היום. בימי מלכות הרשעה. מפורש בתלמוד ארץ יוו שעה, מפוז שבות מוז אוץ ישראל. כתיב וחם השמש, דייקינן מינה דהיא שעה רביעית, דאתרא דאית ביה שימשא חמים, ובאתרא דלית בה שימשא קריר, [דהא] כחם היום דמשמע כל אתר הוא בחצי הרקיע ומחממת כל העולם. רבנן סברי בכקר דכתיב בתמיד הוא עד חצי דרוניב בונטיד הוא עד הוצי היום שהן שש שעות, אבל בליקוט המן דכתיב בבקר חלקהו להני שש שעות לשני בקרים, נמצא שהיו מלקטים המן עד שלש שעות, שהן
המן עד המף, ובשעה רביעית
היה ממס, ור' יהודה סבר
הבקר ארבע שעות כתיב
בבקר להקדים שעה אחת.
תמידין, כמה דלית לן לאסופי
על שני תמידין כך אין לנו
להוסיף בתפלות. ובתלמוד
ארץ ישראל שנו להא דרי
הושע בן לוי כרבנן דאמרי
הושע בן לוי כרבנן דאמרי
הושע בן לוי כרבנן דאמרי
תפלת השחר מתמיד של שחר . המן עד שלש שעות, שהן תפלת השחר מתמיד של שחר הפלח השהו מהביי של שהו שנאמר את הכבש אחד תעשה בבקר, תפלת המנחה מתמיד של בין הערבים שנאמר את

למגלי תפלת המנחה עד הערבים, אמר די "רוס" א הוקשה, מאאן קטרו שני זוכון ותפירוני סורו לפנין משאת כפי מנחות מוב. מ למגלי תפלת המנחה עד הערב ר' יהודה אומר עד פלג המנחה. ואתא רב חסדא ל[מידק אי הלכה] כר' יהודה. ר' יהודה אומר תפלת המנחה עד פלג המנחה קטנה, שהיא י"א שעות חסר רביע שעה, נשאר מן היום שעה ורביע תשלום י"ב שעות, רדי יהודה סבר סבר מן י"א שעות ולמעלה חסר רביע שעה, לילה הוא לתפלת הערבית, ואסור לתפלת המנחה. ורבון דאמרי תפלת המנחה עד הערב יום וכשר לתפלת המנחה וחסדא דרב הוה מצלי תפלת ערב של שבת בע"ש, לא כרבון שהם אומרים עד הערב הוא יום וכשר לתפלת המנחה ואסור לתפלת ערבית, מכלל דהלכתא כרבי יהודה. ומדשמעינן מדרב הוגא ורבנן דלא מצלי עד לאורתא תפילת הערב, שמע מינה הילכתא כרבנן. ואסיקנא השתא דלא איתמר